

mand har jo ogsaa selv fremhævet, at i Krigs- tilfælde bliver man ofte nødt til at tage sin Tilflugt til foreløbige Love, men at det da blev Bedkommendes Sag at ordne det saaledes, at Menedet i saadanne extraordinære Tilfælde kunde opnaaes. Dernæst er det sagt, at Udskrivningscheferne stode Befolkningen saa fjernt, og den ærede Rigsdagsmand har deraf taget Anledning til at udtale sig om de Misligheder og Banfæligheder, der ved Sessio- nerne vare forbundne med Nummerbygning o. s. v.; jeg forstaaer imidlertid ikke, hvorledes det vil blive bedre ved en Omordning efter de Regler, som ere foreslaaede af Udvalgets Fleertal. Man overseer her, at Amtmanden ogsaa nu er Medlem af Sessjonen; han er det naturlige Børn for Befolkningen, og han er jo ligesaafuldt nu tilstede og kan værne om Befolkningens Rettigheder, som han vil være ifølge den foreslaaede Omordning.

Med Hensyn til det Væsentlige i denne Sag, at Forretningerne skulle overlades til Amtmandens Fuldmægtig, saa siger den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning): Disse Fuldmægtige ere jo ganske gode Folk, og man vil maaskee endog, saaledes som den høitærede Justitsminister bemærkede, blandt disse kunne finde de dueligste Folk til at beklæde de nuværende Udskrivningschefsposter. Ja, det er ganske vist, at disse Amtmandsfuldmægtige hverken ere værre eller bedre end alle andre Mennesker, men Spørgsmaalet er jo her om den Maade, hvorpaa disse Mænd blive stillede, og da er det efter mit Skøn- nende klart, at det ikke er nogen heldig Maade at stille en Mand paa, som ligeoverfor Befolkningen skal foreslaae Udskrivningsvæsenet, at han sættes i en aldeles underordnet Stilling, nemlig som Amtmandens private Betjent; han har paa Grund heraf hverken Vren eller Skammen af, om det gaaer godt eller ilde;

og det ligger meget nær, at hans Tanke let vil komme til at dvæle ved at gjøre sig denne Post saa fordelagtig som mulig, saalænge han har den. Jeg maa bede de Mænd, som hende til de herhenhørende bestaaende Forhold, klart at ville stille dem for Die, hvorledes Sagen efter alle Præcedenter virkelig vil stille sig, og da er jeg aldeles overbevist om, at Fleertallet af disse Mænd vil give mig Ret i, at det efterhaanden vil udvikle sig derhen, at Amtmandens Fuldmægtig af Befolkningen vil blive betragtet som den egentlige Udskrivningschef, og at der blandt Befolkningen langt lettere endnu vil udbredes] forskellige Meninger om begaaede Misligheder ved Udskrivningsvæsenet, — jeg vil antage som oftest uden tilstrækkelig Føje —, som f. Ex., at Den og Den er sluppen fri for Udskrivning, fordi han stod sig godt med Amtmandens Fuldmægtig, fordi Bedkommende havde givet Fuldmægtigen Pres- senter o. desl. Dette, mener jeg, er en Sag af overordentlig stor Bigtighed, og naar man nu siger: ja, Amtmanden maa bære Ansvaret, kan han ikke udføre disse Forretninger, saa maa han afløses af en Anden, saa maa jeg bede de ærede Herrer at see hen til Forholdene, som de i Virkeligheden ere; en Mand kan dog være en særdeles dygtig Amtmand, som Regjer- ringen af andre Hensyn høist nødt vil und- være, og det uagtet han ikke seer sig istand til med Hensyn til den enkelte her omhandlede Branche at udøve den ønskelige Control med sin Fuldmægtig. Paa Forslagets øvrige De- tail skal jeg ikke indlade mig. Som i Betänk- ningen bemærket, er det i samme fremsatte For- slag kun en Antydning af, hvorledes man tænker sig dette Forhold ordnet, men selv de saaledes givne Antydninger have været til- strækkelige, til bestemt at overbevise mig om, at vi ikke bør gaae ind paa Forslaget.